

Den äldsta graven på Myrens kyrkogård – del II

Bo Rask

Här en fortsättning på den i förra numret påbörjade utredningen av Magnus Olsson och hans familj.

Tab B1

LAURA MARIA MAGNUSDOTTER OLSSON

f. 1860-08-30 (1:31) Strömstad + 1902-09-09 (1:11) Strömstad

gift 1878-10-13 Strömstad med

AUGUST JULIUS SOLBERG

f. 1855-09-16 Foss + 1911-12-10 (2:39D) Strömstad

Efter Lauras död gifte August om sig med Anna Möller. (Det finns ingen notering om detta i vigsellängden för Strömstad.)

August var murare.

August och Lauras barn:

Axel Magnus Christian f 1879-04-21 + 1889-03-20 (1:20) Strömstad

Amalia Augusta f 1881-07-31

Anna Maria f 1884-06-23 + 1884-06-25 (Kristiansberg) Strömstad

Signe Maria f 1886-09-30 **se tab C1**

Edith Christina f 1891-03-28 (1:11) Strömstad

Gertrud Olivia f 1893-02-15 (1:11) Strömstad

August ägde följande fastigheter:

1:11 (Buktegatan 12)

Äges av kronolötsen Anders Jonasson Kiempe från 1751 och till hans död 1770-06-08 då enligt bouppteckning 1770-11-29 hus, beläget i Bukten och innehållande stuga, kammare med järnkakelugn och kök, tillfaller änkan Kerstin Toresdotter Bock och barnen. Hon står som ägare 1770 - 1798. Sonen klockaren Andreas Kiempe 1799 - 1812 samt sonen fiskeborgaren Jonas Andersson Kiempe 1813 - 1820 samt från 1830 och till hans död 1851-09-10 dottersonen skepparen Engelbrekt Mattisson Ödberg. Avstås vid arvskifte efter honom 1868-03-07 av arvingarna till hans änka Ingrid Lisa f Hofgren. Hon säljer redan 1866-08-15 till båtskeppare Olaus Larsson från Björke i Skee för 1.750 kronor. Inropas från dennes konkursmassa 1889-05-20 för 1.900 kronor av muraren August Julius Solberg.

klåvan eller Arresteklåvan, som folk säger idag. Häktet låg till vänster om denna väg. När järnvägen skulle fram, fanns en liten ladugård hopbyggd med häktesbyggnaden. Ladugården var Alfred Andréns. Den fick flyttas därifrån och tvärs över riksvägen till hans gård. Det som var kvar av häktet revs av SJ.

Kulturell katastrof

Av de kartor och andra dokument, som jag sett, har jag fått den uppfattningen, att den allra första gästgiveribyggnaden låg mer åt norr och på andra sidan tingshustomten, dvs på den del av gården, som nu utgör spårrområde. Där låg ju också det gamla häktet. Hur kunde man utan någon som helst dokumentering tillåta att SJ grävde bort lämningar efter den allra äldsta bebyggelsen? När järnvägen kom till bygden utplånades lämningarna från Viks mer än 200-åriga historia.

Amatörarkeologer

Med markägarnas tillstånd har jag och det entusiastiska äkta paret Barbro och Lennart Qvicklund några dagar varje år alltsedan hösten 2002 ägnat oss åt att röja och gräva på den forna gästgiverigården och tingsstället. De två senaste åren har vi fått hjälp av min bror Kent Cederbratt. Vi har grävt fram tingshus-trappan och den fina stenrundeln framför den och har börjat så smått med gästgiveriets grundstenar, där vi har hittat entréstenarna och kökets ”gruva”.

(Någon i läsekretsen som känner sig manad att hjälpa till? Red.)

